

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2428

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Senke Orlić Zaninović, te sudske savjetnice Marijane Čuk Kostrec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja IMI-Instromont inženjering d.o.o. iz Samobora, A. Nemčića 31, koje zastupa direktor Adonis Tancer, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi oduzimanja dozvole za radijsku postaju na plovilu, u sjednici vijeća održanoj 28. lipnja 2017.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-05/16-01/4354, urbroj: 376-03-16-1 od 28. studenoga 2016.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tužitelju se oduzima dozvola za radijsku postaju na plovilu, br. PL-00697/2003 (reg. oznaka 656 BG) te je obvezan prestati s uporabom radijskih frekvencija dodijeljenih dozvolom odmah po primitku odluke.

Tužitelj u tužbi navodi kako je plovilu istekla plovidbena dozvola 31. prosinca 2007., nakon isteka ugovora o poslovnoj suradnji radi zajedničkog pružanja usluga smještaja turista na plovilu. Zaključuje kako plovilo od 1. siječnja 2008. nije bilo u uporabi nego na »mrtvom vezu«. Nakon tog datuma slijedio je postupak carinjenja jer plovilo više nije bilo u gospodarstvenoj funkciji (»čarteru«) koji je trajao nekoliko godina, a za sve to vrijeme plovilo nije bilo u funkciji nego na »mrtvom vezu«. Postupak carinjenja je trajao do kraja 2013. godine, tako da je 9. svibnja 2014. izdana nova plovidbena dozvola za osobne potrebe za navedeno plovilo, sada s oznakom BG 4673. Zaključuje kako plovilo od 1. siječnja 2008. do 9. svibnja 2014. nije imalo dozvolu za plovidbu pa je neshvatljiva osporena odluka o oduzimanju dozvole, prava na korištenje radijske postaje. Smatra kako po shvaćanju tuženika plovilo može biti korišteno, jer ima regularnu registraciju, ali zabranjeno mu je koristiti radijsku stanicu, što je neprihvatljivo zbog sigurnosti na moru. Napominje kako dozvola za radijsku postaju (PL-00697/2003) njemu, kao vlasniku plovila, nikad nije bila dostavljena. Iz sadržaja tužbe proizlazi da predlaže Sudu da poništi osporenu odluku.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako tužitelj neosnovano povezuje plovidbenu dozvolu s pravom na uporabu radiofrekvencijskog spektra za radijsku postaju na plovilu. Ističe kako stjecanje prava na korištenje radiofrekvencijskog spektra podliježe propisima iz područja elektroničkih komunikacija, dok je ishodenje plovidbene dozvole uređeno pomorskim propisima. Stoga tužitelj pogrešno zaključuje kako ishodenjem plovidbene dozvole stječe pravo na korištenje radiofrekvencijskog spektra za radijsku postaju na plovilu. Poziva se na odredbu članka 80. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje: ZEK) te navodi kako se dozvola izdaje na zahtjev korisnika, a postupak izdavanja dozvole povezan je s plovidbenom dozvolom utoliko što je plovidbena dozvola uvjet za stjecanje i gubitak prava na uporabu radiofrekvencijskog spektra sukladno odredbama članka 4. i 14. Pravilnika o uvjetima dodjele i uporabe radiofrekvencijskog spektra (»Narodne novine«, broj 45/12., 50/12. i 97/14., dalje: Pravilnik). Ističe kako je korisnik plovila obvezan prijaviti svaku promjenu u odnosu na uporabu plovila te je za uporabu radiofrekvencijskog spektra nositelj dozvole obvezan plaćati naknadu. Smatra kako pogrešno tužitelj zaključuje da bi zbog neuporabe plovila bio oslobođen obveze plaćanja naknade za uporabu radiofrekvencijskog spektra. To prije svega iz razloga što je tužitelj bio obvezan o svakoj promjeni u odnosu na uporabu plovila obavijestiti tuženika, a zanemarivanjem svojih obveza koje ima prema propisima iz područja elektroničkih komunikacija, doveo je u pitanje sigurnost na moru, jer izdana dozvola za uporabu radiofrekvencijskog spektra uopće ne odgovara plovilu za čiju radijsku postaju je izdana. Takvim postupanjem tužitelj preuzima ulogu upravitelja radiofrekvencijskog spektra jer sam odlučuje u kojim slučajevima ima obvezu plaćanja naknade za uporabu radiofrekvencijskog spektra, a u kojima nema te smatra da za vrijeme tzv. »mrtvog veza« nema obvezu plaćanja naknade za uporabu radiofrekvencijskog spektra. Na kontradiktornost navoda tužitelja ukazuje